

[Oluf Pedersen.]

fuldkommen forkert. Det maa være saadan, at Landbruget har Lov til at bytte sine Varer med Varer fra andre Lande, at Landbruget maa have Lov til at lave al den Tuskhandel, det ønsker. Man kan nemlig godt have en Tuskhandel, som i og for sig er Frihandel; det kan godt være, at de Vilkaar, man har faaet i Dag, i Virkeligheden er, at man ikke har Frihandel paa samme Vilkaar, som man havde tidligere, men at Frihandelen i Dag maa foregaa som Tuskhandel. Men selv om det skal være Tuskhandel, kan man godt have Frihandel, og det er det, vi ønsker fra vor Side.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Jeg er i Grunden helt godt tilfreds med den højtærede Landbrugsministers Svar, hvis jeg da forstod det rigtigt. Han sagde, at der var jo ingen, der havde noget imod, at vi eksporterede Landbrugsvarer og tog andre Varer hjem for dem, eventuelt Industrivarer, men da der var nogle herhjemme, der skulde købe dem, var de interesserede i, at de ikke var dyrere end de Varer, vi kunde fremstille herhjemme. Saaledes forstod jeg ham, og for saa vidt det er rigtigt, er der i Grunden nogen Logik i det, for man vil jo ikke bytte med Varer, der er alt for dyre, men søge at faa Varerne billigt. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at vi staar i Øjeblikket i den Situation her i Danmark, at vi ikke i Landbruget kan udnytte vort Produktionsapparat. Vi kan ikke; vore Svinestalde er delvis tomme, vi bruger ikke vort Produktionsapparat saa stærkt, som vi kunde, vi er ikke oppe paa den Produktion, vi havde før. Og det er naturligt — det synes jeg ikke man kan sige noget til —, at vi stræber efter at faa afsat saa meget, som vi kan producere. Nu arbejder vi med paa at oprette flere Landbrug, altsaa at producere endnu mere, og med det for Øje, at vi, som sagt, ikke i Øjeblikket udnytter vort nuværende Produktionsapparat fuldt ud og her staar over for at forstørre og udvide det, er det dog rimeligt, at man faar Regeringens Standpunkt at høre med Hensyn til, om den vil arbejde for saa stor Eksport som vel muligt, selv om vi skal tage andre Varer i Bytte. Og dér er jeg relativt godt tilfreds med Ministerens Svar: at han ikke har noget imod at tage mod andre Varer, naar de blot ikke er dyrere, end de kan fremstilles her i Danmark. Thi i Øjeblikket staar den danske Industri med

en kæmpemæssig Beskyttelse og Mulighed for en stor Varefordyrelse, og hvis jeg maa lægge Vægt paa dette, Hr. Minister, at Varerne skal være billigere, end vi kan lave dem her i Landet, saa er jeg tilfreds.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg kunde nok tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Clausager skulde lægge andet ind i mine Ord end det, som disse Ord gav Ret til; ellers lignede det ærede Medlem jo ikke sig selv i Dag. Jeg har udtalt, og jeg skal gerne gentage det, at vi ikke kan sælge Landbrugsvarer, uden at vi maa købe Varer fra de paagældende Lande, og vi maa købe dem, selv om vi maaske i visse Tilfælde selv kan producere dem billigere eller købe dem billigere i andre Lande. Det er Vilkaarene, vi har at forhandle under. Dernæst vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, som nu har rejst et Spørgsmaal over for mig: Hvad er Meningen med det ærede Medlems Udtalelser om disse Forhold og Udstykningen? Vil det ærede Medlem under de Forhold og Vilkaar, vi har, være imod den Lovgivning, vi her taler om? Mener det ærede Medlem, at under disse Forhold maa man ikke foretage Udstykning; at Staten ikke maa gaa ind med det Tilbud, vi her giver Ungdommen ude paa Landet? For i saa Fald vil jeg gentage, hvad jeg ogsaa har sagt en Gang tidligere, at man maa være klar over, at saa bliver det endnu vanskeligere i den kommende Tid at skaffe sig Arbejdskraft paa Landet.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Horsebæk): Jeg vil gerne understrege den højtærede Landbrugsministers Udtalelser om det ærede Medlem Hr. Clausagers Stilling til det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem Hr. Clausager pegede paa, at vore Svinestalde ud over Landet stod delvis tomme. Hvorfor staar de tomme? Er det ikke, fordi hele Landets Produktion i Aarene forud for 1930 ad kunstig Vej blev sat op, paa agitatorisk Vis blev drevet op til en saadan Højde, at vi kom ind i en Overproduktion, hvorved hele Svineproduktionen brød sammen? Var det ikke saaledes, at en meget stor Del af vore Landbrugskonsulenter rejste ud og opfordrede til at bygge Svinestalde, at bygge dem paa Kredit og fylde dem med Kontraktvin, og derved bidrog til, at den Krise, det danske Landbrug i Øjeblikket er inde i, blev saa alvorlig, som den er.